

వీరభాయి

కృతికర్త

రాచకొండ సూర్యవాణి యణమూర్తి

వీ రా బా యి

కృ తి క ర్త

రా చ కొ ం డ సూ ర్య నా రా య ణ మూ ర్తి

Published by R. V. Narasimham
Retired Head Master
Thummpala

[వెల 0 - 12 - 0

సర్వస్వామ్యములు

ర చ యి త వి

ప్రథమ ముద్రణ

౧౯౫౦ — 1000

రాజమహేంద్రవరము : సరస్వతీ పబ్లికేషన్స్
శ్రీ అద్దేపల్లి నాగేశ్వరరావుగారిచే ముద్రితము.

5668 — 1950

తొలి పలుకు

వయసునఁ జిన్నలయ్యుఁ గవితాపాటవమునఁ బెద్దలయిన యువక పుంగవులలో శ్రీ రాచకొండ సూర్యనారాయణమూర్తి గా రొకఁడు. కవితా పాండితులు. వీరికిఁ బరంపరాగతములైన సంపదలు: వీరితండ్రి గొప్పకవి; తాతగారు జ్యోతిరాది శాస్త్రములందు నిష్ణాతులు. వర్తమాన కాలానుగుణ ముగా వీరాంగ్లవిద్యాభ్యాసమే కావించినను వంశసహజమైన సంస్కార మునకు వెలియైనవారుకారు. బాల్యమునుండియు నాంధ్రగీర్వాణ కావ్యరస ములం దోలలాడి లలితమధురమైన కవితాపాటవమును గడించినారు. ఆ కవితాదేవియొక్క ప్రథమావతార మీ వీరాబాయి.

ఆది కాలమునుండియు భారతీయులు బహుళవిద్యలకుంబోలె బాహు బలసంపదకును బేరపోందినవారు. అందును రాజపుత్రులు ప్రాణముల కంటెను శౌర్యాభిమానములనే యొక్కవగాఁ బ్రేమించి కీర్తినందియుండిరి. మధ్యకాల భారతదేశచరిత్రారామము రసపుత్రశౌర్యప్రసూనముల సువా సనావిశేషములచే గుబాళించుచు డును. సమయ మరుదెంచినప్పుడు రాజ పుత్రాంగనలకూడఁ బ్రాణములఁ దృణీకరించి తమ యభిమానధనత్వమును బ్రకటించియుండిరి. ఒకవంక లలితామలకాంతికిని, వేరొకవంక దారుణా శనిసాతమునకును నాలవాలములయిన మెఱుపుఁదీఁగెలు వారు. రాణి సంయుక్త, దుర్గాబాయి, ఝాన్సీరాణి మున్నగువారి పరాక్రమనూర్తి భార తీయుల హృదయములకు గర్వాదరములను, బాశ్చత్య చరిత్రకారుల కాళ్ళ ర్యాతిరేకమును గలిగించినట్టిదే. సర్వవిధముల వారితో దీటు చేయఁదగిన పుణ్యమూర్తి వీరాబాయి. నిరవద్యమైన యామె పరాక్రమప్రాభవమే యీ ఖండికావ్యమునందలి వస్తువు.

భోగైక పరాయణుడై రాజపుత్రులకు సహజమైన శౌర్యధైర్యముల గోల్పోయిన యుదయసింహుని దౌర్బల్యమెఱింగి యక్కరాతనిరాజ్యముపై దండెత్తెను. ఉదయసింహుఁడు సంధిచేసుకొనుట మంచిద నెను. కాని మంత్రి సామంతాదు లందు కంగీకరింపక యుద్ధమునకు సన్నద్ధులైరి. మొగలాయి మహావాహినులధాటికి రాజపుత్రనేన లాగఁజాలకపోయినవి. రాజు ముందు, బీరఁపునూటలుపల్కిన మంత్రిప్రభృతులకూడ సంధికి సమ్మతింపవలసిన స్థితి వచ్చెను. ఈసంగతివిని వీరరసమూర్తియైన వీరాబాయి యంతిపురినుండి యరుగుదెంచి, ధృతితూలియున్న రాజపుత్రవీరుల యెడందలకు శౌర్యా వేశము కలిగించి, తానును సమరాంగణమునకేగి, పలువురు తురుష్కులఁ దనకర వాలమున కెరగావించి, ధీరుడైన యక్కరున కాళ్ళర్యముకలిగించెను. సరస హృదయుడైన యక్కరు వీరాబాయి పరాక్రమము నగ్గించి సంధిచేసు

కొనెను. వీరాబాయి గంగకలిసిపోనున్న రాజపుత్రగౌరవము నావిధముగా నిలబెట్టి యాచంద్రార్కమైన కీర్తి గడించెను.

కథచిన్నదయ్యు నాద్యంతము రసదోహలముగా నున్నది. మూడవ యాశ్వాసమొక వీరరస సముద్రము. ఆందుఁ బ్రతిపద్యమునను ఆ రసము పొంగి పొరలిపోవుచున్నది. కవి యుదయసింహుని భోగైకపరాయణతను, వీరాబాయి మానాభిమానమును, నక్కరు సరసమంజుల హృదయత్వమును జక్కఁగాఁ జిత్రించెను. తననేనటు వీరాబాయి పరాక్రమము నోర్వలేక యోడిపోయినప్పుడు పరిస్థితి గ్రహించి యక్కరు సంధిచేసుకొనుటఁజేసి కాక వీరాబాయికడకేగి యామె పరాక్రమోత్కర్షణమును బ్రశంసించెను. శత్రువు నందలిగుణముల గ్రహించి ప్రశంసించుటకుఁ జాలిన యాచార్య మెచ్చటనో కాని యుండదుకదా!

కావ్యము హిందూమహమ్మదీయ సఖ్యముతో ముగియుచున్నది. సర్వ మతసహనశాలియైన యక్కరు హిందూమతమును బ్రశంసించి తానామత సూత్రముల వివరించు పురాణములఁ జదివియుంటినని పలికెను. వీరాబాయి యాతని గుణసంపదను బ్రశంసించి సోదరాయని సంబోధించెను. ఈసఖ్య సంబంధము చిరకాల ముండిపోవలెనని వారిరువురును వాంఛించిరి. కావ్యము ద్వారా కవి బోధించిన యీనీతి యీకాలమున సర్వభారతీయులకును శరోధార్యమనుటలో సుదియములేదు.

కావ్యమునందలి పద్యములన్నియు సలక్షణమైన భాషతోడను, సరస ములును జాతీయములునైన భావములతోడను, శ్రుతిసుభగమైన ధారాశక్తి తోడను విరాజిల్లుచున్నవి. వాని యన్నిటియందుఁ గవి కూర్పునేర్పు విస్పష్టముగాఁ గానిపించుచున్నది. అన్యదేశ్యపదము లచ్చటచ్చటఁగలవు. అవి యచ్చటిసందర్భమున నతికి మనోహరముగా నున్నవి. కావ్యమున వ్యాకరణ సౌలీత్యము లెచ్చటను లేవు కాని ద్రుతద్విత్యసంధులు మాత్రము పెక్కు చోట్లఁ గానవచ్చుచున్నవి. పోతనాదుల పద్ధతి ననుసరించి కవి యా సంధి చేసియుండును. కావ్యమంతయు యువకుఁడయిన యీకవి భావ్యభివృద్ధికి శుభోదర్కముగా నున్నది. భగవంతుఁడీయనకుఁ దీర మైనయాయువును, బహు గ్రంథరచనాశక్తి సామర్థ్యములను నొసంగి ప్రోచుఁగాతమని ప్రార్థించెదను.

డా. బాతోట } దివాకర్ల వేంకటాచార్యులు. M. A. Hons.
 విశాఖపట్టణము } ప్రధానాంధ్రోపన్యాసకుడు.
 9 - 12 - 49 } (ఎ. వి. యస్. కళాశాల.)

శ్రీ రస్తు

వీ రా బాయి

-: ప్రథమాశ్వాసము :-

శా. శ్రీరంజిల్లు పరాక్రమంబునకు వా ♦ సింబొల్పుభాగ్యానికే
ధీరోదారుల జన్మకారణమునన్ ♦ దేవీప్యమానంబునై
యూరూఢింగొనెవీరరత్నఖనినా ♦ నశ్రాంత మీదేశమా
శూరాగ్రేసర చక్రవర్తులను వి ♦ ఘ్నఁడోజఁ గాపాడుతన్.

సీ. ఎవరిపేరెత్తుచో ♦ నెట్టిశూరులకైన
గుండెలు దడదడ ♦ కొట్టుకొనును
ఎవరెత్తివచ్చిన ♦ “నేమిదారి” యటంచు
జంకెదరెదిరింప ♦ బింకముడిగి
ఎవరిపరాక్రమ ♦ మీనాఁటికింగూడఁ
జరితార్థమె నిల్చె ♦ జగతిలోన
ఎవరియాజ్ఞను నిత్య ♦ మీభారతప్రజ
లంఘింపకుండెఁడు ♦ రాజభక్తి

తే. గీ. నట్టివీరోచితస్థాన ♦ మధివసించి
రాజపుత్తులు విపుల సా ♦ ప్రూజ్యమేలి
భారతావని కెనలేని ♦ ప్రతిభ తెచ్చి
మార్గదర్శకులై నారు ♦ మహిపతతికి.

తే. గీ. శత్రుమత్తేభసింహంబు ♦ శాంతియుతము
 ధర్మసంక్షితంబు; వి ♦ ద్యాలయంబు
 శిష్టనృపవాలిత మనఁ బ్ర ♦ సిద్ధికెక్కె
 మహితరసపుత్త్రవీర నా ♦ మ్రాజ్యలక్ష్య.

చ. రణమున వెన్నుఁజూపిన ♦ పరాక్రమహీనులు; యాచకాళినిం
 దనుపనినిర్దయాత్ములు, స ♦ దా శరణార్థులవిడు దుర్మతుల్
 వినఁబడ; రొక్కవేళ పృథి ♦ విపతిపుత్తులయందు నట్టివా
 రును గలరేని యన్యగతి ♦ రూఢికి నెక్కునృపాలవంశముల్.

తే. గీ. అంతియేకాని బలహీను ♦ లై ననృపతు
 లేఁగుదెంచినమాత్ర లో ♦ తెల్లు గలుగు
 రాజపుత్తుల మించు ప ♦ రాక్రమంబు
 సమయమేతేరఁ జూపించు ♦ సతులుదనర.

ఉ. ఎంతపరాక్రమంబు ఘటి ♦ యించినఁగాని ధరాధినాథు ల
 న్నంతనొన్నిలోటు లెటు ♦ లై ననుబొత్తి గలేకపోవు; సా
 మంతులువారు; కొన్నిటఁబ్ర ♦ మత్తులుగాఁజరియింతు; రొక్కచో
 నంతరమున్నెఱుంగరు దు ♦ రాగ్రహచిత్తులు; భోగమత్తులున్.

ఆ. వె. కీడుమేలునెఱిగి ♦ కేవల మేఠేఁడొ
 రాజ్యపాలనమున ♦ రంజకుండగు
 నిహనుఖంబులందు ♦ నెంతేని మగ్నులౌ
 నట్టివారలుండు ♦ టరుదుకాదు.

- తే. గీ. రాజ్యమం దట్టివేళ న ♦ రాజకంబు
 ప్రబలి పరరాజ్యజయకాంక్షఁ ♦ బరితపించు
 వారలకుఁ దగు సమయమై ♦ పరిధవిల్లు
 నెత్తివత్తురుపో జయ ♦ మేమి బ్రాతి?
- తే. గీ. ఎట్టిఁడై నను దనసైన్య ♦ మెంతయున్న
 నప్రమత్తుఁడు గాకుండు ♦ టాత్మనెఱిఁగి
 యట్టిసమయంబునందు ధై ♦ ర్యము దలిర్ప
 శత్రు నెదిరింప బొత్తిగా ♦ శక్తిదొలఁగ.
- తే. గీ. పౌరుషం బొక్కదిక్కునఁ ♦ బాతిపెట్టి
 క్షత్రధర్మంబు గంగలోఁ ♦ గలిపివేసి
 బ్రతుకుటయె చాలునని యెంచి ♦ ప్రభువరుండు
 సంధికోసము యత్నించు ♦ సగము చచ్చి.
- ఉ. బాలురుగారు పాలకులు; ♦ పామరులంచుఁబ్రజందలంతుమా
 వీ లిసుమంతలేదు; మఱి ♦ భేదముగల్గి నృపాలుఁడుం బ్రజల్
 మేలగు వేఱుదారులఁ జ ♦ రింఱ్రు; వివాదముతో, స్వతంత్రభా
 వాలప్రసక్తితో రుచిర ♦ వర్తన దక్కియ యోమయంబుగఁ.
- ఉ. కాలముమారు దేశమునఁ ♦ గల్గెడు మూర్ఖులతోడఁగూడఁదా
 మాలముమాని శూరతకు ♦ నాకరమా నుపధంబుద్రొక్కి భూ
 పాలకులెల్ల “వల్లె” యని ♦ పాలనచేసి సదా స్వతంత్రభా
 వాలకుఁ దావు చూపవలె ♦ భారము దేవునిపై నిడన్వలెన్.

ఉ. అంతియెకానిభూమిసతి యాగ్రహమున్ నటియించి నేనుభూ
కాంతుడ నాకు నడ్డును జ ♦ గంబునఁ జెప్పఁగలట్టివాఁడు లేఁ
డింతకు నేఁదలంపఁ గొద ♦ వేమటి దేనికినై నఁగాని, యీ
చింతయదేల నాకు” నని ♦ చేతమునం దలపోసి నిక్కుచున్,

ఉ. అగ్గలమైన స్వేచ్ఛ నతఁ ♦ డన్యవిధంబున దారి తీసినన్
నెగ్గఁగనిత్తురే ప్రజలు ♦ నిల్వరె తా మొకమాట ; మాటకే
భగ్గునమండి శూరజన ♦ వర్యులు కార్యము నాఁగలేరె? కాఁ
దగ్గరణంబుకంటె గణి ♦ తవ్యమగుం బదిరెట్టు లయ్యెడక.

తే. గీ. శూరులండలు యుద్ధంబు ♦ కోరుచుండ్రు
భీరువై తేఁడు సంధికై ♦ వేడుచుండుఁ
బనికిరాదని వారలు ♦ పంతగింతు
వారికంటెఁ దక్కువ తిన్న ♦ వాఁడె నృపతి.

ఉ. చీటికిమాటికిం బ్రజల ♦ చిత్త మెఱింగియు భూపుఁడున్ నిరా
ఘాటముగా నిరంకుశము ♦ గాఁ జరియింప స్వతంత్రతార్థులీ
నాటకమున్ సహింపక వి ♦ నములుగాక చరించుచో నృపుల్
గోటనుమీటునట్టిపని ♦ గొడ్డటఁగూడ నసాధ్యమయ్యెడిన్.

ఉ. చేయునడేదిలేక యెటు ♦ చెప్పిన నట్లొనరింతునంచుఁ బ్రా
ధేయపడంగ నానృపుని ♦ దిక్కని సమ్మి ప్రజల్ చరించుచోఁ
బాయ కపాయమేకలుగు ♦ భావము వానిదివేఱుగాఁగ; వా
రే యపరాధులౌ ప్రజలి ♦ హీ'యని వారినె నింద నేయుదుర్.

ఉ. అప్పుడు పౌరుషంబున ము ♦ హత్తరలీలఁ జరింతుగాక; యా
గొప్పయశంబువచ్చి తమ ♦ కన్ఘటియించునె “కానియెందుకీ
పిప్పిప్రసక్తి మాకుఁ దల ♦ పెట్టిన యట్టి కథావిధానమున్
జెప్పఁగరాదె” యంచు నిర ♦ సింపకుఁ డింక వచింతుఁ బాఠకుల్.

— : కథాప్రారంభము : —

ఉ. చేడియ, లోక ముంచుదయ ♦ సింహన్య పాలుఁడుకీర్తి నెంతయున్
బూడిదఁబోసి యంతిపురి ♦ భోగపరాయణుఁడౌ చు మున్ను మే
వాడఁ జితో డుదుర్గమునఁ ♦ బాలననేయఁదొడంగె; భూపతుల్
కీడును మేలుఁజూచెదరె ? ♦ కేవలసౌఖ్యములన్ నిమగ్నులై.

చ. సునిశితఖడ్గధార నృప ♦ సూనులఁ బోర జయించి, బాంధవం
బును దగ, హైందవోత్తముల ♦ ముఖ్యులుగా మొగలాయి
రాజ్యమం
దొనరిచి తండ్రిగారు హుమ ♦ యూను మహాశయుని న్న
మోఘవా
క్యనిగరచించి అకృరుమ ♦ హోన్నతుఁడై వెడలెన్ జితో డుపై.

ఉ. “భూపుఁడు భోగవారినిధి ♦ బ్రుంగి ప్రధానికి రాజ్యభారమున్,
మూపున మోపవాఁడుపరి ♦ పూర్ణమదాన్వితుఁడై చరించియా
“బాపతి” వారిగాగఁ బరి ♦ వారజనంబుఁ దయూరుచేసి దా
దావు నృపాలుఁడాతఁడని ♦ తన్ను దలంప యథేచ్ఛనుండెడిన్.

తే. గీ. ఐకమత్యంబులేక రా ♦ జ్యమ్మునందుఁ
 బ్రజలు కాట్లాడుచున్నారు ; ♦ పట్టపగలు
 చుక్కలం బొడిపించెద ♦ రక్కజముగ
 ననుచు” నందందుఁ బ్రాకెడు ♦ నవసరమున.

ఉ. చారులవల్ల నకృరు ప్ర ♦ సక్తికతంబున విన్న యీ- సమా
 చారముఁబట్టి, దాడికొన ♦ సాగి జయంబుఘటించునంచు వి
 స్తారబలంబు తన్నొలువఁ ♦ జయ్యనవచ్చెను ; శక్తిహీనతల్
 వరినిఁ బ్రోత్సహింప వొన ♦ రింపఁగఁబోవెటువంటికష్టముల్.

తే. గీ. ఉదయసింహుని కీవార్త ♦ యొక్కసారి
 పిడుగుపడినట్లు గగనంబు ♦ వెన్నుమీఁద
 విఱిగిపడ్డట్లు దోచిన ♦ బెంగఁగ్రుంగి
 తెల్లఁబోయెను చెమట ని ♦ త్వల్లఁబట్ట.

తే. గీ. ఏమికర్తవ్య మేనిప్పు ♦ డేమొనర్తు
 ననుచుఁ జింతించి యేమేమొ ♦ యాత్మనెంచి
 గజగజమని కాళ్లు వణక ♦ గాఁ దొడంగ
 నాతఁ డట్టె కన్నీటి వ ♦ ర్యంతమయ్యె.

మ. సమరంబుంబొనరింపభీతి యొకడు ♦ చ్చండంబుగాఁ బర్వ బా
 పము! భూమింద్రుఁడుచేతులన్నలిపి “గ్రా ♦ వంబంతభారంబుశీ
 ర్షముపై నున్నది ; సంధి సేయుఁడనస ♦ ర్దారుల్ విడంబింతు ; మా
 ర్గము నాకెయ్యది” యంచుఁ జింతఁగొనెఁ గిం ♦ కర్తవ్యతా
 మూఢతన్.

చ. మృదువుగముచ్చటింపమితిఁ మీటిప్రసంగము నేయుమంత్రి; నా
కెదిహితమానొ యాతనికఁ దేయహితంబగు; మంచిచెడ్డచూ
డదుగద వానినాలు కక ఁ టా! యెటులాతనినోట నోరిడం
గఁదగును? బచ్చగడ్డినిడఁ గా నదిమండదె మాకుమధ్యగాన్.

తే. గీ. యుద్ధ మొనరింపఁబోయిన ఁ నొక్కచిక్కు
దగినసన్నాహమందునఁ ఁ దవులకునికి
సంధికనిన వేటొకచిక్కు ఁ స ఘటించు
మానధనులైన మావారి ఁ మక్కువచెడ.

చ. అయినను మంచినూటలఁ బ్రయత్నముచేసెదఁగాక! వారిక
ప్రియముగఁదోఁచుచో నవుడు ఁ వీలునుబట్టి రణంబునేయని
శ్చయమొనరింతుఁగాక; యిదిఁచన్నె నృపాలునకంచు లోననే
మియొ తలపోయుచుండెను ని ఁ మీలితలోచనుఁ డౌచు న
య్యెడన్.

తే. గీ. ప్రౌద్ధజామెక్కెఁ; దలుపులు ఁ గుద్దుకొనుచు
శత్రు లలజడి గావించి ఁ సంగరమున
కరుగుదెమ్మని గర్జింతు ఁ రై నఁగాని
యంతులేదయ్యె భూపుని ఁ చింతకంత.

మ. కొలువుందీ ర్చెడి వేళదాటభటముఁ ఖ్యుల్ కొందఁగే తెంచి, యం
జలిగావించి “ ప్రభూ! సభాస్థలికిదే ఁ సర్దారు లేతెంచి, మి
మ్ములఁదో తెండని వేగిరంపడుచుమఁ మ్ముంబుచ్చివారియ్యెడన్
సెలవేమంచు వచించి నిల్పుటయు లేఁ చెన్ బోవరాణా వెనక.

శ్రీ ర శ్చ

వీ రా బా యి

-: ద్వి తీ యా శ్వా స ము :-

తే. గీ. మంత్రి దుమదుమ లాడుచు ♦ మండిపడుచు
వరుస సర్దారు లందఱు ♦ బలిసి కొలువఁ
గొలువుకూటంబు సొచ్చి మై ♦ ఫలకరింప
నృపుని దవ్వునఁ గని వచి ♦ యించు నిట్లు.

ఉ. మీరును మీగుమీగు మఱి ♦ మీరును మేటి వివేకులై న స
ర్దారులు బౌతిగా నృపకు ♦ లంబునఁ బుట్టిన శూరులయ్య! మీ
నేరువునూపి క్షాత్రమవ ♦ నిన్నిలుపం దలపోయఁ గావలె
భూరియశంబుదాల్పవలెఁ ♦ బోవలెనేఁడుతురుమ్మ లేడ్చుచున్

చ. తరుణము వచ్చె నయ్య సర ♦ దారులు బౌహుబలంబు నూప; నీ
కఱకుతురుమ్మ సై న్యమును ♦ గాటికిఁ బంపఁగ; మూటములైనం
గరమునకింక సజ్జతులు ♦ గావలెఁ గాక; నృపాలుఁ డొక్కచోఁ
బిఱికితనాన వేడినను ♦ వెఱ్ఱిగ సంధికి నొప్పునొప్పునే ?

మ. కలకాలం బిటు లన్కతంత్రతకునై ♦ కర్కంబె లొంగన్ సదా
వలదే స్వేచ్ఛ? భయస్థుఁడై నృపుఁడు “భా ♦ వ్యం” బంచుఁ
దా సంధికిన్

దలపెట్ట; న్గన మొప్పుకోవలెనె? యు ♦ ధ్ధంబౌతఁ డిచ్చింపఁడ
వ్వల కానున్నది కాకమానదిది మీ ♦ భావంబునం దుంచుఁడి !

చ. అనుచునమాత్యుడందఱకు ♦ నాచరణీయమునూటిపోసి యా
వెనుక సమాయకుండువలె ♦ బీరముపై వసియించె; నింతలో
జనపతివచ్చి వార లిడు ♦ స్వాగతముంగొని పుట్టి మున్గిపో
యినగతిఁ జింతఱుంగి వసి ♦ యించె నిజాసనమందు నాసభన్.

చ. తురకలు వచ్చి దుర్గమును ♦ దుందుడు కొప్పుగ ముట్టడించి సం
గరరభసంబుతో నునికిఁ ♦ గన్నులు నిప్పులు గ్రక్కుచుండ స
త్వర మనిసేయనున్న సర ♦ దారులఁగాంచి, భయంబు దోఁపన
స్థిరతరచిత్తుడై ఉదయ ♦ సింహుఁడుమానముదాల్చె బెల్చనన్

ఉ. “తాను నృపాలుఁడౌనట! స్వతంత్రతగల్గట! తక్కువారలో
వూనిన కార్యమెల్లఁ దుద ♦ ముట్టెడిదాఁకఁ ద్వజింపరంట! ప్ర
జ్ఞానిధులై ప్రసిద్ధిఁగను ♦ సంగర శూరులు వొల్తురంట! తా
మానము దాల్చినేమి” యని ♦ మంత్రులు కొంతగొణంగి
రయ్యెడన్.

ఉ. ధీవిభవంబు దక్కి జగతీపతి ♦ ‘చచ్చినచావు’ వచ్చెనం
చావిధిఁగూరుచున్న హృద ♦ యంబునసంగ తెఱింగిమంత్రి రా
ణావినుభంగి ‘యుద్ధముపొ ♦ నర్తముగాక’ యటన్న సంధిప్ర
స్తావన దెచ్చెభూమిపతి ♦ సంగరకాంక్షుల శాంతమారఁగన్.

తే. గీ. యుద్ధమొనరింప సర్దారు ♦ లుత్సహించి
యవనిపతిమాట కాగ్రహ ♦ మగ్గలింప
వారిలో వారె గుద్దు కొ ♦ న్నారు కొంత
పలికె నావెన్క నృపతియు ♦ నలుక దొలక.

కం. “ఘనబాహు పటిమమీఱం
గను సంగ్రామంబు సేయ ♦ క్షత్రియులకు ధ
ర్మ నియతి” యని ప్రాజ్ఞులనుట
యును సృపులాగతి నడచుట ♦ యును దెలిసి మదిన్.

తే. గీ. సంధికోసము యత్నించు ♦ సరణి మివుల
హేయమే యంచుఁ జెప్పెద ♦ నిట్టలయ్యు
దానికోసమె యత్నింపఁ ♦ దవులుటకును
గారణములుండె; లేకున్న ♦ గడఁగుదునొకొ !

కం. విధిదృష్టమైన సంగతి
వృధగా దోసంబటంచు ♦ వెట్టినె? వలుకన్
వృధయంచుఁ దలంపక సా
వధానమున వినుఁడు దాని ♦ వైఖరి యింకన్.

ఆ. వె. శాస్త్రమెఱుఁగువాఁడు ♦ సద్వంశసంభూతుఁ
డైనవాఁడు నెక్కు ♦ డైన బలము
గలుగువాఁడు ధైర్య ♦ గరిమంబు వాఁడును
శత్రువైన సంధి ♦ సలుపు టాప్పు.

ఉ. సర్వమతంబులం గలుగు ♦ సారము నీరముగాగఁ గ్రోలి ని
ర్లర్పిగఁ దోచు నీతని కు ♦ లం బకళంకముగాకపోదు; నేఁ
దుర్వర నాల్గుదిక్కులకు ♦ నొక్కవిధంబుగ వీనికీర్తియుం
బర్వఁగతంబుమీరెఱుఁగు ♦ వారనఁ జర్చితచర్వణంబగున్.

చ. ఎఱుఁగరెరాజపుత్రకుల ♦ నెందఱ నగ్భరు గెల్చినాఁడొ? భీ
కర సమరాంగణంబున నొకండెనయానొకొ! వానికెందుఁజి
చ్చుఱపిడు గట్టివానిపయి ♦ శూరతఁ బోవుట వింటిరేని న
ల్లర నగుబాటుగా దె? పలుకూల్ మఱి డెబ్బదిపల్క నేమియా.

చ. అవసరమున్ గ్రహించి, యుచి ♦ తానుచితంబులు నిర్ణయించి, శ
త్రువుల పరాక్రమం బరసి ♦ రూఢిగ వారిజయించు ధైర్యముం
దవిలినఁగాకవీకఁ జని ♦ దాడి సమంజసమా నె? యెట్టి శూ
రవరులకై న; మీరెఱుఁగ ♦ రాయిది సర్వమెఱుంగునట్టిరె.

కం. తనబలము నెదిరి బలమును

గనుఁగొని యావెనుక మనము ♦ గయ్యంబునకుం

జను టుత్తమంబు గానీ

యనువే యీసాహసంబు ♦ హర్షించెదరే?

చ. అరిబల మేఁగుదెంచెనని ♦ యాయుధముల్ గొని యుద్ధ
భూమికిం

బురపురలాడి పోవుటల! ♦ పుల్లయవేమవరాని కియ్యెడన్

సరిగనుస్మారకంబగుట ♦ స్నాంతములం దలపోయుటొప్పు; మీ

రధుదగు బుద్ధిమంతులరు ♦ హానియెఱుంగకపోరు పోరునన్.

ఆ. వె. తలకుఁ దగనిపనులఁ ♦ దలపెట్టఁగారాదు

వెనుక ముందు లరసి ♦ వీలు దెలిసి

క్రిందుమీఁదుచూచి ♦ కీడెంచి మేలెంచి

ప్రకృతమేది యదియె ♦ వలయుఁజూవె.

తే. గీ. యుద్ధ మొనరింపఁ బోయి తా ♦ నోడవలెనె !
 నంధి గావించు కొనుటయుఁ ♦ జాలదొక్కొక్క
 శత్రుచేఁ జచ్చు దురవస్థ ♦ సమ్మతించు
 కంటె హితముంట లెస్స; సా ♦ ఖ్యంబు మనకు.

ఆ. వె. నిండుజీవనములఁ ♦ బండువుగా మీరు
 భండనమున నేఁడు ♦ బలియొసంగ
 నిచ్చగింపలేక ♦ యిట్లు లంటినిగాని
 సమర మన్న నాకు ♦ జంకు సున్న.

ఉ. మిక్కిలిశూరుఁడగ్బ రు ప♦మింపఁగరాని బలాన్వితుండు; మీ
 రక్కట! పోరువార! మొగ♦లాయులతో జయమందువార! మీ
 మక్కువతీర్చికోసమయ♦నూయిది! యంతర మెంతయుండె? న
 క్కెక్కడ? దేవలోకమది ♦ యెక్కడ? యోపిక నేయుఁ
 డిందరున్.

మ. అని నేయందగునంచు నొక్కఁడనఁగా ♦ “నల్లల్ల బీ” రంచు వె
 న్కను దాళంబులువేసి నల్లరదియే ♦ కర్తవ్యమంచెంచి, దా
 నినిఁగావింపఁగ నుత్సహించుటది కా ♦ నేకాదు నిక్కంబుగా
 వినుతింపం దగు కార్యమో? ఘనమతుల్ ♦ వేమూరు చిం
 తించినన్.

ఆ. వె. అరిబలంబు సూడ ♦ సంభోధి కెక్కుడై
 నేల యీనినట్లు ♦ నిలిచి యుండె
 సైన్యమిచట మనకు ♦ సాఁబాలు లేదందు
 శత్రు నెట్లుగెలువ ♦ సాధ్యపడును?

ఉ. ఇంతయుఁ జింతచేసి తుద ♦ కీగతిఁ జెప్పితి; రాజనాజ్ఞ క
భ్యంతర మేరుచెప్పఁగల ♦ వారలు? మాకెదురాడుమానిసిం
గాంతుమె"యంచుతీవిదొల♦కంగినుకంబలుకన్నమాత్యుడున్
శాంతిదొలంగి ధైర్యమును♦సాహసమున్ ఘటియింపనిట్లనెన్

చ. మృదువుగఁజెప్పఁజాలమిక్షు♦మింపునృపాలవతంస! యిట్టియా
పద సమయంబునందు ధృతిఁ♦బారఁగఁ దోలుట రాచపాడిగా
దిది తమకేను జెప్పవలె ♦ నే? మన మెట్టి కుటుంబమందు న
భ్యుదయము నొందినాము! మన ♦ మూనుప్రయత్న మదేమి
భూవరా!

తే. గీ. మంత్రి నేనయ్యు నెదిరించి ♦ మాటలాడు
టనుచితంబని సరసుల ♦ కాగ్రహంబు
గలుగునే కాని కష్టను ♦ ఖంబు లెఱిగి
న్యాయముం జెప్ప వారల ♦ కరిది గాదె!

తే. గీ. శాస్త్రజన్యపరిజ్ఞాన ♦ చతుర మతివి
గాన నింత సోదెను వెళ్లఁ ♦ గ్రక్కి నావు
శాస్త్ర విజ్ఞానమే మాకుఁ ♦ జాలకునికి
నెఱుఁగ మాజోలు; మీరు డు ♦ మింపుఁ డెఱిగి.

తే. గీ. ఎఱుఁగకున్నను మిమువంటి ♦ యెఱుఁగువారు
పెద్దలున్నారు; వారల ♦ యొద్దఁగూడ
మంత్రినై కొంత కాలంబు ♦ మసలినాఁడ
నకట! వారలు మార్గద ♦ ర్మకులు గారె?

ఆ. వె. ధర్మశాస్త్ర మందు ♦ మర్కంబు లన్నియు
వల్ల వేసినారు ♦ వల్లనాఁగ
దానిఁ బట్టి మీరు ♦ ధర్మంబు నా నెది
చెప్పినారు నేను ♦ జెప్పలేనె?

చ. కడకొని క్షత్రధర్మ మెఱుఁ ♦ గంగఁ దలంచెదరేని శత్రులం
గెడవుటా? లేక చచ్చుటయొ ♦ కేవల మాచరణీయమైనదై
పుడమి నెసంగు; నిందనుక ♦ భూపతి వంశజు లట్టిమార్గముం
బడి చరియించిరియ్యదియె ♦ వన్నె యు వాసియుఁగల్గువారికొ

ఆ. వె. శత్రునిట్టిఁ డంచు ♦ జంకొక్కఁ డుదయింప
సంధి నేయు పొంటుఁ ♦ జనునె కడఁగ ?
పగర గెలువ మీకు ♦ భయ మెంతగాఁ దోఁచె
మీదు ధైర్యమహిమ ♦ మెచ్చవలదె ?

మ. జనసామాన్యమునందునిష్ఠ మెదియో ♦ చర్చించియామీఁదదా
నినిఁ గావింపఁగఁ బూనుకోవలెనుగా ♦ నీ పెత్తనంబుండి నం
త నిజేచ్ఛన్విహరింపనొప్పుదురె? చింతిం ♦ తిం జేయఁగావచ్చునో
జననాథా! ప్రజలే స్వతంత్రులుగదా ♦ సందర్భ మిట్లున్న చోట

తే. గీ. పేరునకుఁగాక మనమిట్ట ♦ పెత్తనమున
మసలు టొకభంగి కొంత వ్ర ♦ మాదమయ్య !
వీరుగాకున్న మనకున్న ♦ భూరియశము
పొసఁగఁ జేయంగఁ గారణ ♦ భూతులెవరు ?

ఆ. వె. సంధిమాట నాక ♦ సమరంబె గోరుచుఁ

బలుకుచున్నవారు ♦ వారు వారు

సంధి విషయమెత్త ♦ సందేహ మొందరే

యిట్టి పందతనము ♦ లెందుకయ్యు ?

ఆ. వె. మాటవరుసకేము ♦ మనవిచేయుదుమంతె !

యనుమతింతురనెడి ♦ యాశఁగాదు

మీరు రాకయున్న ♦ మించిపోయిన దేమి

వీఁక శత్రుఁ దాఁక ♦ లేకపోము.

ఉ. మాకెదురాడఁగాఁగలుగు ♦ మానిసియెవ్వడటంచుమీరిటుల్

వాకొను తెంతయేని పొర ♦ పాటునుమీ నృపతీంద్ర నేఁడు! నా

దాఁకను బోవనేల ? సర ♦ దారులకే సరదా లుడింగి చీ

కాకు ఘటించె; నే నసలు ♦ గాంచెడివాఁడనె మంచిచెడ్డలన్?

ఉ. పెక్కురమాటయొక్కటిగఁ ♦ బృద్ధిఁజెలంగునుగాక? నేఁడు మీ

మక్కువతీర్చు తెంతయభి ♦ మానముచచ్చినకార్యమయ్యమీ

కొక్కరి కిష్టమైనదని ♦ “ఊఁ” యని సంధికి నిచ్చగించినం

దక్కిన వారికోరికను ♦ ధ్వంసము చేయుటగాదె భూవరా ?

కం. అని మంత్ర నచించినఁ బతి

వినియును దనవెనుకపాట ♦ విడువం డయ్యెన్

దనకన్నవారి తక్కువ

కనఁబడదాసభ మఱింత ♦ గగ్గోలయ్యెన్.

మ. వదివందల్ రసభ్రత వీరు లిచటన్ ♦ వస్తాకులై బాహుదు
 ర్మదులై నిల్చిరి; గొప్పపైన్యముసదా ♦ మద్దతుగా మంత్రియుం
 “బదయుద్ధాని” కటన్నరీతిఁ బాలిచెన్ ♦ భావించిభూపాలుఁడే
 “యిదమిశ్ఠం” బనితేల్చుఁగా వలయునం” ♦ చెవ్వండ్ వా
 క్రుచ్చినన్.

తే. గీ. అంశరాజను “నానిశ్చ ♦ యంబు వినుఁడు
 చెప్పుచున్నాఁడ మీకు న ♦ చ్చినదియేని
 చేయుఁడారీతి లేకున్నఁ ♦ జిశ్ఠగించి
 యిచ్చినచ్చిన భంగిఁ గా ♦ వించు కొనుఁడు.”

తే. గీ. రాజనీతి మీకెఱుఁగంగ ♦ రానిదానా !
 యెట్టిసమయంబులం దెట్టు ♦ లెఱిగి మెలఁగ
 వలయునో మీకు నేజెప్ప ♦ వలయునొక్కొక్క !
 మీరు మీయంతవారు మీ ♦ కేరు సాటి?

తే. గీ. సంధిమా తెత్తుటం గాదె ♦ శత్రుఁ డైతి
 శత్రుభావంబు మనకేల ♦ జాగొనర్ప
 కేఁగుఁడిప్పుడ యుద్ధాని ♦ కెగిరి పడుచు
 నేనుమాత్రము నాకోట ♦ నే వసింతు.

తే. గీ. మంత్రికేను రాకుంట న ♦ మ్మతమె; శత్రు
 వీక యుద్ధానదాఁకంగ ♦ లేక పోఁడు
 పెత్తనము మీది; మీకు మ ♦ ద్దత్తతండు
 నామమాత్రంబ నే నర ♦ నాఘుఁ డైతి.

ఉ. వట్టి వివేకహీనునిగఁగఁ ♦ బందగ నిరయ మాచరించి, యి
 ప్పట్టున మీర లేకమయి ♦ పల్కిన పల్కులలో యథార్థ మిం
 కెట్టులు లేదటంచు గజు ♦ విప్పుడు సేయఁగలాడె, ధీవరుల్
 ముట్టడి సేయవేగముగఁ ♦ బొండి, భయస్థుడనేను రానికన్.

మ. అని మేవాడనృపాలకుండన నమా ♦ త్వశ్రేణి వేటొక్కది
 క్కున గోవ్యంబుగ ముచ్చటించుకొని త ♦ ణ్ముం బెఱ్ఱు
 లేకుండ వెం
 టన పేరోలగమందుఁ బల్కిరి; ప్రతిష్ఠన్నిల్పఁగామీకుఁదోఁ
 చినచో మాతుది నిశ్చయంబు వినమా! ♦ శ్రేయంబు
 కాంక్షింపుమా!

ఆ. వె. కోటఁజేరి మీరు ♦ కూర్చుండువారును
 మేము యుద్ధభూమి ♦ మెలఁగు వార
 మొక్కొ ? యిట్టిమాట ♦ యొప్పనిదేనాఁడు
 మేల్కొనఁగఁ దగును ♦ మీరు మేము.

ఉ. అంతిపురంబుగాదు; సమ ♦ రాసనియియ్యది; సంధికోసమై
 మంతనముల్ త్యజించియభి ♦ మాసము మీఱరణంబు సేయమీ
 వంతుగదయ్య! ఊత్రమని ♦ వార్యము; శూరతకున్విరుద్ధమాఁ;
 జింతకుఁ దావులేదిచటఁ ♦ జెచ్చెరయుద్ధమె చేయఁగావలెన్.

మ. తమరంగీకృతిఁ జేసినన్ సరియె; ♦ లేదాఊత్రసంరక్షణ
 రము సర్దారులు వెన్కఁదీయ రసమ ♦ ర్థత్వంబు సిద్ధంబుగన్
 భమమీకెందుకు! శత్రువర్గములెవ ♦ హ్వనాఁగ బీభత్సతన్
 సమరంబుం బొసరింతు; ముందుమిము రా ♦ జ్య భ్రష్టులం
 జేయుదుర్.

అ. వె. రణము నేయదలతో ♦ రాజ్యంబు వీడఁగాఁ
 దలతో వేగిరంబు ♦ నలుకు మయ్య
 యిన్ని మాటలేల ? ♦ యిప్పటికే మాకు
 విసువుపుట్టె మనసు ♦ విఱిగిపోయె.

చం. అనికఠినంబుగాఁ బలికినంతన తేనికి ముందు నూయియున్
 వెనుకనుగోయికితిఁ దల ♦ పింపనుహాభయ కంపితాంగుడై
 కనుఁగవమూసి “భూపతిగఁ ♦ గర్మముకాలి జనించుకంటెఁగా
 ననమునవృక్షమకాటకడు ♦ నాణెనుటంచుఁ దలంచివెండియున్.

మ. సమరంబిచ్చ వహించుటేవెరవు; మా ♦ సర్దారులెట్లెనియు
 ధము గావించురు; నేనువెళ్ళవలె; లేదా! యర్థచంద్రప్రయో
 గము గావించురుగాని వీడ; రిపుడే ♦ కావించురన్నంత కా
 ర్యము; సుక్షత్రియుఁడయ్యునీతిఁగొననా ♦ ప్రారబ్ధకర్మంబాకో ?

కం. అని యొక నిశ్చయమునకుం
 జనుదెంచి మనంబునందు ♦ సంకోచంబుం
 గినుకయుఁ బెఁగొన సభ్యులఁ
 గనుఁగొని వచియించెఁగొంత ♦ కాపటికమునన్.

శా. ఏదో వేడితిఁ “గామకూడ”దనమీ ♦ యిష్టంబెకానిందు; నేఁ
 గాదంచున్ వచియింపఁ; గాఁగలవనిన్ ♦ గంధర్వులే తీర్పరా
 దా? దుర్గాదులు! మీరు దుర్జయులు సూ! ♦ తాఁ బట్టు
కుందేటికిన్

బాదంబుల్ త్రయముచున్నెగ్గనిసితీ ♦ వ్రంబొప్పనాక్రుచ్చుచున్.

ఉ. “తప్పనుయ్యధ్ధ” మన్నసర ♦ దారులదారుల కడ్డ మాతఁడుం
జెప్పుట ప్రాణహానియని ♦ చేయునదేదియులేక భీతియున్
డెప్పరమైనఁగాని ప్రక ♦ టించెననిన్ మొగలాయి వారిపై
ముప్పె దలంచుకొంచు భయ ♦ ముంగొను రాజు జయింప
నేర్చునే!

తే. గీ. వీరి వాదోపవాదాల ♦ విసిగి విసిగి
పశ్చిమాంబుధిలో బ్రుంగె ♦ భానుఁడంత
రేపుగా శత్రువుల తోప ♦ రేపు సమయ
మంచు నెవరియిండ్లకు వార ♦ లరిగిరపుడు.

చ. “ఉదయముదాఁక నేనువ్రతఁముండి భ వానినిఁగొల్చిమీఁదవ
చ్చెద”ననిరాణియున్నదయఁసింహునకుంగబురంప నాతఁడ
య్యదనున రాజమందిరము ♦ నందు మహావిరహాంబురాళి నీ
దదిగులువొందుచుంగడిపె ♦ దారఁగనుంగొనుభాగ్యమబ్బవిన్.

శ్రీ రస్తు

వీ రా బాయి

— : తృతీయా శ్వాసము : —

చ. విరహాల నెత్తికెక్కి పురి ♦ విచ్చి నటించెడి వెఱిబాపి దు
స్తర తిమిరాళిపై కుటికి ♦ సంగరశూరుఁ డితండునాఁగ వే
కరములఁజావమోది యొకఁ గంతున గంతుకవచ్చిసూర్యుఁడు
న్ను రుతరపూర్వభూధరమఁ వహోన్నతపం క్తివసించెనయ్యెడన్

ఆ. వె. మీక జయముగలుగు ♦ వీక శత్రునిదాఁకుఁ
డనికి నేఁగుఁడనుచు ♦ నపుడు రాణి
ఉదయసింహుఁ బంపె ♦ నుద్రేకముంగొల్పి
విధివిధాన మెట్లు ♦ వెలయునొక్కొక్క !

ఉ. సాహస మేజలంబుననొ ♦ సంగమముంబొనరించి యుద్ధస
న్నాహమొనర్పఁబోక నరఁ నాథుఁడు తాననిసేయ నాక్షణం
బూహయొనర్చెఁ బాపమెటుఁ లుండెనొ యాతనిచిత్తవృత్తిఁ సం
దేహముగొందలింపఁ జనుఁ దెంచినవాఁడు జయించుటెట్టులో!

చ. కఱవగు నేటితోఁ బ్రియముఁ ఖంబికఁ దీరె బుణానుబంధ మీ
యరులకుఁ జిక్క వారుహతఁ మా ర్చెదరో! చెఱసాలనుంతురో
శరణమెవండు నాకనుచు ♦ స్వాంతమునం దలపోయుఁగాని ధి
వరుఁడయిశత్రునాజిఁ గెడఁ పందలపోయఁడు పాయమేదియున్.

సీ. ఖడ్గంబువూని దు ♦ ర్గము దాటనేకాని
 పై కెత్తఁ దొందర ♦ పడుటలేదు
 సమరావనీమధ్యఁ ♦ జరణముంచెనుగాని
 యెందుండెనో తన ♦ కెఱుక లేదు
 అందుంట హానియా ♦ సంచెంచెనేకాని
 యింకొక్కస్థలమేఁగ ♦ నిచ్చలేదు
 యుద్ధంబుగావింప ♦ నూహించెనేకాని
 శత్రుపై ముందుకు ♦ సాగలేదు

తే. గీ. నృపతి కీలాటి దురవస్థ ♦ నెక్కొనంగఁ
 దక్కు తనవారి హృదయముల్ ♦ తల్లడిల్ల
 మోములందున వై వర్ణ్య ♦ ము ఘటియింప
 శూరవరు లప్పు డుత్సాహ ♦ శూన్యులై రి.

ఉ. క్రన్న నశత్రులందుపము ♦ ఖత్వముదోపఁదురుప్పులుబ్బి,యా
 పన్న వివేకహీనుల న ♦ పార నిరస్త సమస్త ధైర్యసం
 పన్న నృపాలబాలక క ♦ పాలములం దెగవేసిరయ్యో! ముం
 దున్న ముసుళ్లపండుగకు ♦ నోగిత మియ్యది కాకపోవునే?

ఆ. వె. శత్రులందు సమర ♦ సంతోష ముదయించు
 సమయమున గెలువ న ♦ సాధ్యమేమొ!
 యొకరి మొగము లొక్క ♦ రుత్సాహ శూన్యులై
 చూచునపుడు జయము ♦ చోద్యమగునె?

ఉ. “ అత్యనుకూలమైన సను ♦ యంబిది; దీనిని వ్యర్థపుచ్చుదా
 ర్గత్వము మాక దేటి” కని ♦ లావుదలిర్కగ నగ్బరున్నిజా
 మాత్యులతోడవచ్చి.గరి ♦ మంబునఁ జట్టునజట్టుముట్టె;నా
 చిత్త్యమెఱుంగమి న్నదయ ♦ సింహుఁడుచిక్కెఁ దురుష్కు
 లుబ్బగన్.

ఉ. నాలుగుదిక్కులందు సర ♦ నాధుఁడు చిక్కినవార్త యల్లక
 ల్లోలముగాఁగఁ బ్రాకుటయు శ్ర రోజుచుశూరవ రేణ్యులంత గు
 ఱ్టాలనగ్రమ్మరించి రణ ♦ రంగము నందున నిల్వకుండఁగాఁ
 గాలుకోలంది పాటిరి చె ♦ కాపికిభీతిఁ బురోన్ముఖంబుగాన్.

ఆ. వె. రాజుపట్టాపడుట ♦ రణశూరు లందఱు
 తిరిగివచ్చుటయును ♦ దెలిసి, మివుల
 హేయపడెడివారు ♦ నిస్సీ యనెడివారు
 బాష్పధార విడుచు ♦ వారునైరి.

ఉ. “ రాజునుదుష్టశత్రుల క ♦ రాలకుఁబారుష హీనవృత్తిఁదా
 మాజి బహూకరించి రఁట ♦ యందము చూడు మొగాల
 యందు; బల్
 తేజముగీజముం దెలివి ♦ తేటలుఁ దెల్లముసేసినారు, చీ!
 చీ!జగ”మంచు స్త్రీలు నిర ♦ సింపఁదొడంగిరి రాజపుత్రులన్.

సీ. రణరంగమం దోడి ♦ ప్రాణనాథుఁడు వచ్చె
 ననివిని తావులే ♦ దనియె నొకతె
 యోడివచ్చిన పుత్రుఁ ♦ జూడఁగూడ దటంచుఁ
 గన్నతల్లియె దృష్టిఁ ♦ గ్రమ్మరించె
 వెన్నుఁజూపినవాఁడు ♦ కన్నతండ్రేయంచు
 మూసివేసెను దల్పు ♦ బుడుతఁ డొకఁడు
 శత్రుఁజంపకవచ్చెఁ ♦ జచ్చుపెద్దమ్మంచుఁ
 గండ్లుమూసెను మూఁడు ♦ కాళ్ళముసలి

తే. గీ. క్షాత్రమున్నిల్పలేకున్నఁ ♦ జావరాదె
 రాజపుత్రుల మన పేరుఁ ♦ దేజమెసఁగ
 వనుధ ధరియింప నంత దా ♦ రాభిగ్యమేల
 వచ్చెనంచు నాబాల గో ♦ పాల మొక్క
 రీతిగాఁ బల్కిరెంతయు ♦ రోతగాగ.

శా. తేజంబున్దిగద్రావిక్షాత్రమును వ్య ♦ ర్థీభూతముంజేసి, య
 య్యాజింబాఠినధూర్తులన్విగత ధై ♦ ర్యస్ఫూర్తిసంవర్తులన్
 రాజద్రోహులఁజూడ రాణియగువీ ♦ రాబాయికాంక్షించి, తా
 రాజవైవదివీడె నంతిపురి శౌ ♦ ర్యాటోప మేపారఁగన్.

మ. “పరుగెత్తుండని” కంచు నొక్కరుఁడు; “లా ♦ భంబేమిలే”
 దంచు నొ
 క్కరుఁడున్; “సంధిపొనర్చుకొం”డనిను తొ ♦ క్కండున్ ”
 “విజృంభించుచో

‘ఫరవా’లే”దనివేటొకండు; “భుజగ • ర్వంబిక శేషించుచో
సరదాతప్పక తీరిపోవునని ద • స్తావేజుగాఁ జెప్పిదం
చొరుఁడొక్కండునుదోఁచినట్టులనియే • దోసంధిగావింపఁగన్.

తే. గీ. మంత్రులందఱు కౌలువుండి • మంతనములు
సలువుచున్నారు వీరల • తెలివికాల
వీరినే మమ్ముగన్నదో • వీరులంట”
యనుచు వృద్ధ సేవకుఁడొక్కఁ • డనియె వచ్చి.

శా. ఏమీమంత్రులు సంధికంచు మొగలా • యీవారినింగోరుటా?
సామర్థ్యంబునుక్షత్రియాన్వయము • ని • స్సారంబునై పోయెనా?
యామాత్రానికె వీరికింత తెగ నీ • ల్లా? బుద్ధిముందేలకో
సామంతంబుగ గడ్డిమేసినది? యీ • చండాలురన్ సైతునే

కం. చనుమేను వచ్చుచుంటిని
కనుఁగొనియెద తందనాలు • కా విపు డోయీ”
యని ‘యాగతు’తో ననుచును
గనుగవ నిప్పుకలు గురిసి • కాలాహివలెన్.

కం. కరవాల ధార శత్రుల
శిరముల ఖండించు వీర • సింహుఁడు నాఁగం
బురుషాకృతి సఖులంగాని
తురగముపై నెక్కి సభకుఁ • దో తెంచి వడిన్.

శా. వీరావేశముతోఁ బరాక్రమముతో ♦ విస్తార దుఃఖముతో
భారంబైన మనంబుతోఁ గినుకతో ♦ బ్రాతైనకాద్రంబుతో
వీరాబాయితురంగమున్ దిగి యనున్ ♦ వేష్టించియున్నట్టి స
ర్దారుల్ సభ్యులు భీతి స్తబ్దులయిని ♦ ల్వన్ రాతిబొమ్మల్ బలెన్.

ఉ. ఇందరు రాజపుత్రకు ల ♦ హీనబలుల్ సరదారు లుండియుం
బందతనంబు సూపుదురు ♦ బాపురె! మిమ్ముపు డేమి సేసినం
జెందు నెపాతకంబు; తమ ♦ చేతులగాజులు దాల్తురింతకుం
గుండఁగ నేమిలాభ మనఁ ♦ గూడదుగాని పరాక్రమంబిదా?

చ. మునుపురణంబులన్ సలుప ♦ మో! జయమందమొ! నాఁటి
ర క్త మిం
దనుక భవచ్ఛరీరముల ♦ నాశములం బ్రవహింపదొక్కొక్కోయే
మనవలెమీమగంటిమి? స ♦ మర్ధత క్షత్రియులందు నెందునన్
వినబడరిట్టిరెన్నడుఁ బ్ర ♦ వీణులు మీరెటువంటివారొక్కో?

ఉ. పుట్టుక క్రింద నేనురణ ♦ మున్ విధి “తప్పనిదంచు” వ్రాయఁడే
దిట్టలు! మీరుసాక భువి ♦ దేహముల న్నిలఁబెట్ట నుట్లలో
గట్టిగఁ గట్టి వ్రేలుదురె? ♦ గౌరవహానికి నుత్సహించు మీ
పుట్టుక బుగ్గిగానుబొర ♦ పొచ్చెముతోడి వివేక మేడ్వనే?

శా. ఆహా! యెంత విచిత్రసంఘటన? స్వ ♦ ప్నా వస్థకాదే కదా?
యోహానాఁగవిపక్షపక్షమునుయు ♦ ద్ధోర్ధ్వస్థలింద్రోయు హే
మా హేమీలగు రాజపుత్రులె నిజా ♦ మ్నాయంబుఁ గో
లోయినా
రా? హాస్యాస్పదమైన సంగతిది కాదా? యెన్ని జన్మాలకున్.

ఉ. చచ్చిరి, వీరస్వర్గము య ♦ శంబిట వీడి యలంకరించి రె
క్కచ్చిగఁదోడియోధులు;బి ♦ కారి ముగంబులుదాల్చివెండి
యన్

వచ్చితి రీరు సిగ్గువిడ ♦ నాడి; రణంబున భీతచిత్తులై
పచ్చన క్షత్రధర్మమును ♦ బగ్గము పాడొనరింతుఁస్సిరో !.

ఉ. వీరు లనంగవారె పది ♦ వేలకుఁ; జచ్చిన నొక్కసారియే
శూరతఁ బోలెచచ్చిరని; ♦ శూన్య పరాక్రమ విక్రమోద్ధతిం
బాటి శరీర రక్షణముఁ ♦ బాయక మీరొనరించుకొంచు వే
సారులుగూడఁజచ్చదురు ♦ శౌర్యము పట్లనుమీకుసాటియే ?

ఆ. వె. చంపుటొండె లేక ♦ సమయింపఁ బడుటొండె
యన్య మొప్పు నొక్కొక్క ♦ యసికినేఁగ
బ్రతికి యుండెనేని ♦ బలుసాకుఁ దినియైన
బ్రతుక వచ్చునంచుఁ ♦ గుతుక మొక్కొక్క !

ఉ. పుట్టరో ! వీరమాణిలకుఁబొల్పు వహించిన మేటిశూరులన్
ముట్టి జయించినారు; తుదీ ♦ బువ్వులనమ్మినయట్టి యంగడిం
గల్గెలనమ్మఁ గావలయు ♦ కర్మము గూడెనే? శౌర్యమీగతిం
జెట్టునకెక్కఁజేయఁగ; మ ♦ సీదులకి య్యెఱిగి దునుర్గముల్ !

ఉ. డక్కక మిమ్మునందరఁబు ♦ టంబునుజెట్టిసఁగానియిందులో
నొక్కసివేలుచూపి“యితిఁ ♦ డుర్పరభూరిగుణుండునాఁగన.

మృక్కులనంజెలంగెడినె? యయ్యయ్యో! బుద్బుదతుల్యముల్
గదా,

కక్కురి తెట్లుగల్గినది? • కాయముల న్నిలఁ బెట్టుకోనిలన్.

శా. హోరాహోరివివాదలా! విపులగఁ ర్వోద్భూత వాక్యంబులా!
వీరావేశములా ! బలప్రకటనా • విర్భూత ఘోషంబులా!
దూరాలోచనలా! హరాక్రమములా! • దుర్వారశౌర్యంబులా!
ధీరమ్మన్యులు! మీకునాటియిక్కఁబృథ్విన్ లేరుమున్నూటికిన్

చ. అరుదుగ శూరశేఖరుల • కందఁగరానివి దాల్చినారు మీ
బిరుదులు సంతకేఁగఁబుర • వీధులఁ జేతుల నూపుకొంచునుం
దిరుగుటకోసరంబ భవ • దీయులకీ బిరుదాళి నిచ్చికో
గరువమునం బ్రగల్భములఁ • గల్పన నేయ నొసంగిరో కదా?

ఆ. వె. యుద్ధ రంగమందు • యోధాగ్రగణ్యులు
సంఘమరణ మొంద • స్వర్గమేఁగ
“బ్రతుకు జీవుఁడ” యని • వచ్చినారని గాదె
ధన్యులనుచు మిమ్ము • దలఁప వలయు.

చ. కఱకుతురుష్కహస్తములఁ • గాఢీయనొందుచుభూపుఁడుండుటి
రెఱిఁగియు సంధికోసరము • హీనతమంతనముల్ ఘటింపనెం
తురుగద! వన్నె కెక్కుతమ • తొంటిపరాక్రమమిట్లుఁబూదిన
త్తరువును బోసినట్లుసర • దారులు! నేఁడొసరించుటొప్పునే ?

- తే. గీ. భటుల తోడఁ బరాక్రమా ♦ ర్భటులు చెలఁగ
 యుద్ధ భూమికి నేఁగిన ♦ వృద్ధ మంత్ర
 పాటి మీవెన్న వచ్చిన ♦ వాఁ డట గద
 తనకు వెల్లిన యేడు లె ♦ వ్యనికి వెల్లె?
- ఆ. వె. పదవి చూచుకొంచుఁ ♦ బండ్లిగిలించుచుఁ
 దమకుసాటి యెవరు ♦ దనర రనియుఁ
 గడిఁది మీరు తొల్లి ♦ గరింతురే గాక
 ప్రకృతమట్టి దెట్టు ♦ పనికివచ్చు?
- ఉ. ఆపదయందుఁగాక తమ ♦ కాపదవింగలతీనియుం బటా
 టోప మదేలయయ్య?టక ♦ టాంకుతనంబిదికాదఁటయ్య?మీ
 కీపదవిన్నా సంగిన నృ ♦ పేంద్రునిదోసముసుమ్మి, నేఁడు మా
 పైపురి విచ్చె నేమనఁగ ♦ వచ్చువిశేష వివేక పూరితుల్.
- మ. కనినంత న్నతిగౌరవంబుగ నమ ♦ స్కారంబులం జేయు వా
 రును; వెన్నంజను దెంచువారుభయమున్ ♦ లోనెంచువారున్ సప
 ర్యను గావించెడివారుఁ “జిత్త” మనిదె ♦ న్యం బేర్పడంబల్కువా
 రును గారేసభలోని నేటిప్రముఖుల్ ♦ మోమెత్తరిష్టే లోళో!
- ఉ. అక్కఱగల్గునప్పు ప్రియ ♦ మాదటఁజూపుచుభ క్తియుక్తులన్
 మ్రొక్కులమ్రొక్కుచున్ వినయఁ ♦ మున్నటియించుచునుందు
 రంద రా
 మక్కువ లెల్ల వేళ లొక ♦ మాదిరిగాఁ బచరించు టొక్కఁడే
 నిక్కపు భక్తినాఁ బరగు ♦ నీచులెఱుంగరుదాని త త్వమున్.

ఉ. ఇంతటి రాజ శేఖరుడ ♦ వింద్రసమానుడ వంచు గీర్తనం
బెంతయిఁ జేయుచుండెను ; నృప ♦ తీంద్రుఁడుఁ దా హృద
యంబునందు మీ
రింతటి శుంఠ లంచుఁ గల ♦ నేని యెఱింగిన వాఁడుగాఁడు; మీ
న్వాంతము లెట్టి వోయివుడు ♦ సాంతముగాఁ దెలియంగ నోపఁడే.

ఉ. తింటకుఁగాక తొల్లి విను ♦ తించు ప్రసక్తికిఁ గారణంబు వే
ఱుంట యసంభవం బగుట ♦ యన్ విశదీకృత మయ్యె ;
మిమ్ములం
గంటికిఁ రెప్పవోలెఁ గనఁ ♦ గల్గెడు తేఁడు తురుష్కు హస్తమం
దుంటయిఁ గొల్పుదీరి తమ ♦ రుంటయిఁ జక్కగ నున్న దేనుడి.

ఉ. మీ సలదువ్వుచు న్మగఁటి ♦ మిం బ్రకటించుచు రాజసన్నిధిన్
వేసములెన్ని యేనియును ♦ వేయుచు నిచ్చక పున్ భృతుల్ పదా
హాసమునన్ గ్రహించుతమ ♦ కక్కట! యొక్కరికై నఁగాని వి
శ్వాసము నేఁడుగల్గిన దె? ♦ చచ్చెఁగదాయ భిమాన మియ్యెడన్.

ఆ. వె. మీ రెఱుంగరొక్కొ ♦ మేవాడ సంస్థాన
మింతదనుక నెట్టు ♦ లెన్నఁ బడెనొ ?
దేవలోక పతియిఁ ♦ దేరి చూడఁగ లేఁడు
మానధనుల కిదియు ♦ మనికెపట్టు.

ఇ. దీని ప్రతిష్ఠ యిట్టిదని ♦ ధీవరు లింద రెఱింగి నట్టిదే
కాని మఱొండు కాదుగద ♦ కర్మముదాట వశంబుకాదుగా

నీనిపుణత్యమేర్పడఁ గ ♦ నీసము యత్నము నేయుటొప్పదే
పై నిష్ఠపాబ్ధిలేడె భగ ♦ వంతుఁడుమీకుజయంబుగూర్చఁగన్.

ఉ వేషఁడెమి య్బు భూమిపతి ♦ భీతివహించియెకాక సంధికా
నాఁడపుడేమిచెప్పెదరు ♦ న్యాయము! మీరిపుడట్టి సంధియే
పాడిదొఱంగి చేయుదురె ♦ పార్థివపుత్రకులార! యత్త తాఁ
గోడలబుద్ధితో మెలఁగఁ ♦ గోరియునేదియొ తానుజేయు-వో.

తే. గీ. ఎంత బాగుండునో మీర ♦ లేర్పడంగ
నాకుబోధింపుఁ డొక్కొంత ♦ న్యాయమైన
సమ్రాభావంబుతో వచ్చి ♦ నారు మొదట
యఁసరంబున కేకు మే ♦ కయితిరి గద!

మ. కలియో గంజియొ దేవుఁ డిచ్చినది చ ♦ క్కం ద్రావుచు
న్నింటఁ బా
వల నాడించుచు నాడుకొంచుఁ గులుకన్ ♦ భావ్యంబుగా
దంచు నేఁ
బలుకన్నో పెడి దాననా! యెవరి ద్ర ♦ వ్యంబీరుదించున్ననున్
దల తాకట్టును బెట్టుకొంటయగుఁగా ♦ దా తందనాలెందుకో?

ఆ. వె. పాటిమీఁద నున్న ♦ పందికొక్కుల రీతి
మెక్కినారు పొట్ట ♦ చెక్కగాఁగఁ
గడిఁది తిన్నఁదానిఁ ♦ గక్కించి మిమ్ములఁ
జెవుల సలిపి పంపఁ ♦ జేత కాదె.

తే. గీ. మీరు నుఖముండ నెతురు ♦ మీకు నాత్మ
 గౌరవంబున కంట నా ♦ ఖ్య ప్రదంబు
 శత్రుతో సంధి సేతయె; ♦ చాలు! మీరు
 సాయ మొనరింప కున్నచో ♦ జచ్చిపోము.

తే. గీ. మార్తురప్పుడె కోట గు ♦ మ్మంబు చేరి
 గుద్దుచున్నారు తలుపులు ♦ క్రుద్ధులగుచు
 మీరు దివినుండి యూడి ప ♦ డ్డారె! ఘనులు!
 చేతనావారయిన నింత ♦ చేటుగలదె?

తే. గీ. చేతకాకున్న రసపుత్ర ♦ సింహులార!
 చేతకానట్టు లీమీఁదఁ ♦ జెలఁగ వచ్చు!
 సమరమే జేయుదాన స్వ ♦ స్థతగఁబోయి
 మిన్నకిల్లుండరయ్య మీ ♦ పున్నె మాయె.

ఉ. ఊత్రముపూరుషాగ్రణుల ♦ సన్నిధిఁజచ్చినఁజచ్చుఁగాక;లో
 కత్రయమున్ జయింప సమ ♦ కట్టిన వారలుగాన; నంతనే
 ధాత్రినశింప లేదనుచుఁ ♦ దక్కకనేఁడె యెఱుంగకుండునే
 శత్రువు! క్షత్రియాంగనలు ♦ చచ్చిరె!శూరతగొడ్డువోయేనే?

మ. అని వీరోచితవాక్యముల్ నొడివి శౌ ♦ ర్యస్ఫూర్తినశ్వంబుపై
 జనియెన్; ఖడ్గములన్ ధరించినఖులున్ ♦ సంరంభచేతస్కలై
 వెనువెంటం దురగమ్ములెక్కి కడు గం ♦ భీర ప్రభావోన్నతన్
 రణరంగంబున కేఁగిరయ్యెడల వీ ♦ రాబాయికిన్ బాసఱై.

శ్రీ రస్తు

వీ రా బాయి

చతుర్థాశ్వాసము

ఆ. వె. రాణి పలుకులందు ♦ రాద్రంబుమూర్తి భ
వించి యుంట మంత్రి ♦ భీతుఁ డగుచు
క్షణమునేపు గదె ♦ సబ్బుడై యట్లుండి
తెప్పిరిల్లి పిదపఁ ♦ దెలియఁ బలికె.

చ. బ్రతికియయుండఁగా మనల ♦ రాణియుఁ గరకఠోరవాక్య పం
తతియను నెగ్గి వాఠోతమున ♦ దగ్ధముచేసిన దేమిసెప్ప! జీ
వితము లింకేల? యుద్ధవృధి ♦ వీతల మేఁగుద; మిష్టా చింతలన్
గతజల సేతుబంధనము; ♦ గాపునరండి? రణంబు సేయఁగన్.

ఆ. వె. ఆర్తి మనకు నిపుడు ♦ కర్తవ్యమేమంచుఁ
బురుషులెల్లఁ జింత ♦ బ్రుంగియుండ
శౌర్యమహిమ స్త్రీలు ♦ నమరావనికిఁ బోరె
మార్తురెల్ల రురక ♦ మనల నవ్వ!

ఉ. మాటలవల్ల రాణి యవ ♦ మాన్యులఁజేసి వధించె నందఱన్
బోటుమగంటిమిన్వెరవుఁ ♦ బొంపిరివోవ నరాతివర్గముం
గాటికిఁ బంపియెబ్రతికి ♦ క్రమ్మరవత్తము; లేవఁగావలెన్
ఱోట శిరంబుఁగ్రుక్కితిమి ♦ రోకలిపోటున కేల భీతిలన్.

ఉ. “పాటి శరీర రక్షణముఁ ♦ బాయకచేసితి”రన్న నోటనే
వీరవరాగ్రగణ్యులని ♦ వీరవధూమణి సంస్తుతింప గం
భీరతురుష్కవాహినిని ♦ వీరవిహారము సల్పినేఁడు మీ
పేరు జగత్ప్రసిద్ధముగఁ ♦ బెంపునఁ జేసికొనలగఁ బోలదే ?

కం. అవనీంద్రు లెట్టిరైనను

భవదీయులు గారె! శక్తి ♦ వంచనలేకే

పవరంబుల విజయంబులు

వివిధంబులు గూర్చినారు ♦ విశ్వాస మిఁకన్.

మ. కలదోలేదో పరాత్పరుండెఱిఁగెడిం ♦ గానిండు; భూపుండు ని
చ్చలుఁదానిచ్చెడియేత్యణంబొపణమో♦సాపాటుగావించువా
రలమేలాగు ఋణానుబద్ధులమె! యే ♦ లా దిక్కులిట్లూరకే
తిలకింపన్; జయమయ్యెడున్ ; ఋణవిము ♦ క్తిం బొందుఁ
డో ధీవరుల్.

కం. అని మంత్రి వచించిన నె

మ్మనమున కౌద్రంబు వుట్టి ♦ మఱిలెండంచున్

వెనువెంట రాజపుత్రులు

గొనకొని కడు పెద్దజాతి ♦ గుఱ్ఱాలపయిన్.

ఆ. వె. రాణిదరికిఁ బోయి ♦ రణరంగమం దామె

పాదయుగ్మమంట ♦ భక్తిదనర

శిరములన్ని మోపి ♦ సెమియింపు మనివేడి

వలికిరంత దీన ♦ భావమలర.

కం. కోపింపకమ్మ ! పశ్చా

త్తాపమ్మును బొందినాము ♦ తప్పిదమునకున్

మీ పదదానులము సుమా

మాపై నెనరూనుమా ! న ♦ మస్కృతు లివిగో !

శా. తల్లీనేఁడు కృతజ్ఞతం దలఁగి నిం ♦ ద్యంబైన ద్రోహంబు ని

ల్వెల్లందాల్చినవారమంచుఁ దలఁతే? ♦ వివ్వచ్చు లే తెంచెనాఁ

గల్గోలంబొసరింతు మీరిపుల; ని ♦ క్కంబింత చూడంగదే!

యుల్లంబందునసంతసింపఁగదే! యో♦హోనాఁగమెచ్చంగదే!

ఉ. కరకఠోర వాక్యతతి ♦ కాదె ప్రబోధముమాకు; నేఁడు సం

పూర్ణపరాక్రమంబున క ♦ పూర్వపుఁదేజ మొకండుమాకిటన్

వర్ణనకున్నసాధ్యమగు ♦ ఘక్కి జనింపఁగఁ జేసెనో మహో

దీరపరాక్రమోజ్జ్వల స ♦ తీ తిలకంబ! వలంతి వెంతయున్.

శా. చిచ్చుంజొచ్చుటకాజ్ఞనిచ్చెదవొయ♦క్షీణాంబుధింద్రచ్చుగా

నిచ్చుంబుచ్చెదో!వచ్చినారమిదె త ♦ ల్లీ! వేగ వాక్రుచ్చుమా!

పొచ్చెం బచ్చుపడంగనీము విజయం ♦ బుందెచ్చి శశ్వత్ప్రతి

ష్ఠోచ్చైశ్రీనెగడంగఁ జేయుదుము ధి ♦ రోదారతాప్తి న్నతి!

మ. అనవారింగృహజూచి రాణియను వ ♦ హ్యో!లెండి!నేమెచ్చినా

ననవద్యంబగుశక్తిఁజూపియని నే ♦ యన్ రండి మీరింక; మీ

కెనయాశూరవరేణ్యు లింతవలకే ♦ రీ? మీకు శౌర్యంబిటుల్

జనియింపన్వచియింతునట్టులు నిరు♦త్సాహంబుమానందపున్

చ. అన ద్విగుణీ కృతంబయిన ♦ హర్ష మునన్ రసపుత్రవీరు లం
 గనదిగద్రావి శత్రువుల ♦ గ్రక్కునముట్టి జయాభిలాషులై
 తనువులఁదీపిఁదక్కిప్రమ ♦ దంబునఁబ్రాణములిచ్చిప్రాణముల్
 గొనుచును దాండవించిరి ర ♦ గుక్కూరు శాద్రము పెంపు
 సాంపునన్.

మ. రణరంగంబున విక్రమస్ఫురణ వీ ♦ రాబాయి ఖడ్గంబునన్
 గణనాతీతులశత్రుయోధుల నసం ♦ ఖ్యాతంబునాసైన్యమున్
 క్షణకాలంబున ఖండఖండములుగా ♦ ఖండించి గర్జించె భీ
 షణ ఘోషార్భటి; నకృరొక్కవడి నా ♦ శ్చర్యంబునన్త్రాన్పడన్.

ఉ. తొల్లిబృహన్నలాకృతిని ♦ దోర్బలతం గురురాజ సైన్యమం
 దెల్లడఁగ్రీడిదోఁచి రచి ♦ యించినవీరవిహార మియ్యెడం
 బెల్లునఁబోర రాణి మఱ ♦ పించినవోయనఁ బూరుషాకృతిం
 దల్లడ మొందఁజేసె ధృతి ♦ దక్కి తురుష్కులు తెల్లబోవఁగన్.

తే. గీ. జయము తనదౌట మొగలాయి ♦ చక్రవర్తి
 యుద్ధనన్నద్ధుఁడై యప్పు ♦ దుండఁడయ్యె
 రాజపుత్రులు నూత్న శౌ ♦ ర్యంబుతోడ
 నొక్కసారి విజృంభించి ♦ రక్కజముగ.

చ. భలిభళినాఁగతీవ్రతర ♦ భండనమఁదున రాజపుత్ర వీ
 రులు కలగుండునేయుచుఁ దు ♦ రుష్కభటావళిమన్తకంబుల
 న్నిలఁ బడవేసి బాహుబల ♦ మేర్పడ వీరవిహార మిచ్చ వి
 చ్చులవిడి మచ్చరంబెసఁగ ♦ సల్పఁదొడంగి రనల్పశక్తిమై.

ఉ. చచ్చినవారు చావ నికక ♦ జాకచకిం బ్రకటింపలేక నె
 న్నిచ్చుచుఁ దక్కువార లటునిట్టునుజూడక పాటిపోవ 'డు
 ఱ్ఱుచ్చి'యటంచుదప్పుగఁదు♦రుష్కులనించుక సాగనంపిమున్
 వచ్చిన మచ్చ వెండియుఁ గృ ♦ ప న్బహుమానము చేసి
 యార్పుచున్.

చ. రణమున నూత్న శౌర్యము చె ♦ లామణిచేసినృపాలపుత్రకా
 గ్రణులు పరాక్రమించి తొలి ♦ గల్లుబుణంబును జక్రవృద్ధిచే
 గణిత మొనర్చి యిట్లు జమ ♦ కట్టిరి రాణియు వారివారి ధి
 గుణపటుబాహుశక్తికను ♦ కూలముగాఁగబహుకరింపఁగన్.

ఉ. ఆతరువాత నక్కరుఁ బ్ర ♦ యాస వజీరుల హెచ్చరించి ని
 ర్భీతినెదుర్కొనం బనిచి ♦ వేఁగ గుడారములోనకేఁగి శౌ
 ర్యాతిశయంబుతోడ సమ ♦ రావని వీరవిహారమూను వి
 ఖ్యాతనృపాలవంశ తిల ♦ కంబగు వీరవధూటిఁగాంచుచున్.

తే గీ. తనకు జయమాట న్వప్ప వా ♦ ర్తగఁ దలంచెఁ
 గదలి మృత్యుదేవత నాఁగఁ ♦ గాంత యొక తె
 శౌర్యవిస్ఫూర్తి విహారించు ♦ సరణి మివుల
 భీతి యాతని యెడఁద ను ♦ ఱ్ఱూత లూప.

ఉ. నాలుగురోజు లాగతి ర ♦ ణంబు జమాపజయంబు లేకిం
 దేలకసాగెఁగాక! చను ♦ దెంచిన సైన్యములందురెంట నా
 బాలు నశించిపోయెఁ; దమ ♦ పక్షముడస్సి వితాకుఁజెందెనం
 చోలి తుఁ ఁనాయకులె ♦ యుద్ధముసేయఁగలేక భీతిమై.

ఉ. అత్తజినోడినారమని ♦ యందలకుం దెలియంగ బావుటా
 నెత్తిరి; రాజపుత్రులు ఘు ♦ టించినభూజియూమృతంబు ను
 స్మృతతగ్రోలి కీరితి క ♦ మర్త్యతగాల్పిరి; కత్తి నాటినక
 నెత్తురులేక యుద్ధ ధర ♦ ణిందిగద్రావి తురుమ్కు లేగఁగాన్.

మ. తలలన్ వాంచి పరాజయం బి ♦ వుడు సర్దారుల్ నివేదింపఁగాఁ
 గలతం బొందియు నింతలోన ధృతి యొ ♦ క్కం డింతలోఁ
 దోఁపఁగా

నెలనవ్వాననమందుఁగుల్కు మొగలా ♦ యీతేఁడు వేవచ్చిని
 ర్మలచిత్తంబున నమ్రవాక్యముల వీ ♦ రాబాయితో నిట్లనున్.

తే. గీ. అబలశబ్దంబు నేటితో ♦ ప్యర్థపఱిచి
 సబలలింతులటంచు వి ♦ స్పష్టమట్లు
 సలిపినావమ్మ నీకింక ♦ సాటియెవరు ?
 పేరుసార్థకమయ్యె నో ♦ వీరవనిత !

ఉ. ఇందరు శూరవర్యు లొన ♦ రింపఁగ లేనటువంటికార్యముం
 దందరలేక సల్పుటకు ♦ ధైర్యపునంపద నీకుఁగాక యెం
 దుందలపోయుటొప్పెడిని? ♦ దుస్తరమైనతురుమ్కు వాహినిన్
 గందరగోళమీవిధము ♦ గాఁబొనరించుటయున్ నుసాధ్యమా?

చ. కొలనుననంబుజాళిఁ గల ♦ గుండుపొనర్చు గజంబుచాప్పునం
 జెలఁగిచలఁబుమీఱనొక ♦ చేడియవయ్యును శత్రువాహినిం
 గలఁచితి; వయ్యెడంబ్రళయ ♦ కాలునకుంబ్రతికూపునీది; మై
 పులకితమయ్యె నిష్ట గత ♦ మున్ స్మరియించిన నోవధూమణి!

ఆ. వె. పుట్టి బుద్ధి యెఱిగి ♦ పోటు మగంటిమిఁ
 బోరి నట్టి వీర ♦ శూరవరుల
 నెన్ని వేల మంది ♦ నేఁ జూడ కున్నాఁడ
 నిట్టి నిన్నుఁ బోలఁ ♦ డెవఁడుఁ గూడ.

ఉ. వ్రేటునకొక్క వీరుని ది ♦ వింగనఁ బంపితి విట్టి లావు నీ
 పాటవ మీనిదాన మిటు ♦ వంటి పరాక్రమ మింతశౌర్య మీ
 లాటి వివేక మిట్టి నమ ♦ రంబు ఘటింపఁగ నోపునట్టిఁడే
 పోటు మగండునుం గలఁడె? ♦ బోటులదాఁకను బోవ నేటికో!

ఉ. మున్నెటువంటి ధైర్యమునఁ ♦ బోరి రణావని స్త్రీలు మంచి పే
 రెన్నిక కెక్కినారనుచు ♦ నెంతయు గొప్పగ వింటినైన మున్
 విన్నటువంటి దానికిని ♦ నేనిటఁ గన్నటువంటి దానికె
 సున్న గదమ్మ పోల్కె యిటఁ ♦ జూడ శతాంశము మున్ను
 విన్నదా.

ఉ. గీ. మీ పురాణము లందు న ♦ మ్మిక గలాఁడఁ
 జాల చదివించి నే కొంత ♦ జ్ఞాన మందుఁ
 గలిగియే యుంటి; నాతోంటి ♦ కాలమంత
 కాసలందుంట విద్యయుఁ ♦ గలుగ కున్న.

చ. మునులు పురాణజాలముల ♦ “ బోలెడు ” వన్నెలు చిన్న
 వనితల ధైర్యసంపదను ♦ వర్ణనచేసిరి; నీదుకాలి గో
 రునకెన యశానె కై క! యసు రుందెగటార్చినసత్యభామ తా
 లేర్పడన్

ననుపమ వీర కాంతయగు ♦ నా? నినుజెప్పిననోట నన్యఁ దా
నెనకఁగబమ్మ కేనియును ♦ నెన్ని సహస్రములుండు గుండియల్.

ఉ. మానిని ! మీకుమాకుఁ బర ♦ మాత్ముఁడు చుట్టటికంబు
మున్నె సం

ధానితముం బొనర్చె; నొక ♦ నాఁటికిఁ బొమ్మనినంతఁ బోవద
న్యూనముదావహంబటుల ♦ నుండఁగసంధియుఁ జేసికొంద, మీ
పైని హితంబుతో నుభయ ♦ పక్షమువారు మెలంగుటొప్పెడిన్.

ఉ. ఇందరిముందునిన్ను నుతి ♦ యింఛుటకన్న దికాదుగాని, మీ
హైందవ వీర కాంతలకు ♦ నమ్మరొ నీవొక మేలుబంతివై
యుందువుగాక! నీప్రతిభ ♦ యున్ భువి నారవితారకంబుఁ బెం
పొందునుగాక! నీకుశివుఁ ♦ డోజరచించుఁ జిరాయురున్నతుల్.

ఉ. అమ్మరొ! నీపరాక్రమ ము ♦ హంకృతి నేనెఱుఁగంగలేక యు
ద్ధమ్మున కేఁగుదెంచి ఫలి ♦ తమ్మునుబొందితి; నేఁడుపూర్తిగా
“ హుమ్ముసు ” నాశమయ్యె; దయ ♦ యుంచి క్షమింపఁ
గదమ్మ నాదు నే
రమ్మున కెన్నఁడింక సమ ♦ రంబునకుం దెగియింప నిట్టిచోన్.

కం. అని దైన్య మేర్పడంగను
మనమునఁ గలయంత వట్టు ♦ మత్సరముడుగన్
వినిపించునగ్బరుంగని
కనికర ముట్టిపడ వీర ♦ కాంతయుఁ బలుకున్.

- ఉ. ఇ త్త తీమామనంబున నొ ♦ కించుక కోపముగానిలేదు దం
 డె త్తితివంచుఁ;దృప్తి వహి ♦ యింపని బాపఁడుగాని, రాజ్యమున్
 బొత్తిగ వృద్ధి నేయకయె ♦ భూపుఁడుశృప్తి వహించిగాని రే
 కె త్తరటంచుఁ బ్రాజ్ఞు లను ♦ తెంతయు జ్ఞానములేక కాదుగా.
- ఉ. వండినఁగూర్కు రాక యరి ♦ వర్ణముతల్లడ మొందు; నెల్లెడన్
 “ గండరగండఁడకృ ” రని ♦ గౌరవమేర్పడ శూరవర్యు లు
 ద్దండత నుగ్గడింతురు; వి ♦ దగ్ధుఁడవేయని నేనుఁగూడ నా
 నిండుమనంబుతోఁదలఁతు; ♦ నిక్క-మునమ్మిననమ్మకుండినన్.
- ఉ. అన్యమతంబుకన్నఁ దన ♦ దైవ మతంబునయందు సర్వ సా
 మాన్యముగా నొకింత యభి ♦ మానము హెచ్చగు టాప్పు
 నేమొ ! దా
 రన్యముచేసి యన్యుల క ♦ సహ్యముగొల్పు టదేమిగొప్పసా
 జన్యము! తండ్రి! యీతురక ♦ జాతిని నీవెటా తప్పి పుట్టవే!
- చ. మతములు సర్వమున్నొక టె ♦ మామయునల్లఁడె, యత్త కోడలే
 యతులవివేకివౌట నిజ ♦ మారసినాఁడవు; మంచి నేర్పు మై
 నితరమతంబులన్ సహన ♦ మేర్పడుచొప్పున గారవించి స
 మ్మతముగ వానిసారము స ♦ మస్తము వేఱుమతంబుగాఁగని
 ర్శితియొనరించినా వునిను ♦ మించుమహాత్ముఁడు లేఁడు నేఁడిలన్.
- ఉ. ఏరుతురుష్కులేరు మఱి ♦ హిందువు లీభువి సర్వమానవుల్
 గారెసహకోదరుల్ భిదలు ♦ గల్గిచరించుచు నున్నలాభమా?

వారలు వీరువీరలును ♦ నారన లోక హితాభి మానులై
కూరిమినై కమత్యమును ♦ గోరిచరించుచు నున్న లాభమా?

మ. అవినాభావముతో దురుష్కులునువ ♦ హ్యనాగవర్తిచిహ్నం
దవులున్న న్యులు నడ్డికట్టిన జగ ♦ త్కల్యాణ మభ్యున్నతిన్
గవిగణ్యంబగుసోదరా! నిజము వ ♦ క్కాణింపుమల్లాకు హైం
దవుడంచుందురకంచుజిత్తమున భేదం బేమియున్ లేదుగా.

చ. అరుసము మాకు మీ యభిమ ♦ తార్థము; సఖ్యముతోడ
నుందు; మె

వ్వరికెదిశాశ్వతంబు; మిము ♦ వంటి మహాత్ముడు నెయ్యుడ
డబ్బుట

బ్బురముగదయ్య! మాసుకృత ♦ మున్ ఫలియించెగదోయి
తండ్రి! యీ

శ్వరుడు క్షమించుతన్ మన దొ ♦ సంగులు; మానవులా
క్షమింతుల్!

చ. అనివచియింపగౌరవము ♦ నాదరమున్ ఘటియింపభూవు నొ
య్యనఁగొని తెచ్చి, అక్షరుప్రి ♦ యంబుననాతనితోడఁబోయి ప
త్తనమున రెండురోజులు ము♦దంబున వాసముఁజేసి “పోయి వ
త్తును సెలవిమ్ము” నానెనరు ♦ తో నృపుఁ డాతనిఁబుచ్చె
మెచ్చుచున్.

స మా ప్త ము.

స ర స్వ తీ ప వ ర్ ప్రె స
రా జ మ హే ం ద్ర వ ర ము

వలయువారు :—

ఆర్. వి. న ర సిం హాం

రిటైర్డ్ హెడ్ మాస్టరు

తుమ్మసాల

విశాఖపట్నం జిల్లా.